

La tribu de Sense Sal

Estrenem el nou EP dels vallesans, 'Crida amb mi', que aposta per ritmes tribals

Queda lluny ja el pop-folk amb què va començar **Sense Sal**. La banda terrassenca segueix explorant sonoritats, i després del tercer disc, *Algun lloc al món* (autoeditat, 2015), s'endinsa en un terreny més tribal al nou EP *Crida amb mi* (autoeditat, 2016), que estrenem a Enderrock.cat. Una cançó i un nou clip!

Sense Sal. Foto: Marc Armengol

"És diferent dels **Sense Sal** de sempre", avisa la banda. Són uns grans amants dels ritmes tribals i per això les seves cançons destil·len melodies ballables i fresques. Ja van començar a flirtejar amb aquesta sonoritat al segon disc, *El mur encara és alt* (autoeditat, 2013), i al següent, *Algun lloc al món* (autoeditat, 2015), van mostrar un so més elèctric. Ara és el torn dels ritmes tribals i fins i tot del dubstep!

La cançó que dona nom a l'EP, "Crida amb mi", la descriuen així: "Amb aquesta cançó ens animem a seguir endavant, a caminar sobre el fang, a treure l'instint animal que portem dins. És una cançó amb un registre bastant diferent del que hem fet fins ara. Nosaltres normalment fem melodies més trobadoresques, per dir-ho d'alguna manera, i amb aquest tema vam decidir apostar per una veu principal mig recitada mig cantada".

Les dues peces les han enregistrades a l'estudi de gravació Cansons amb la producció d'Arnau Vallvé (**Manel**). És un assumpte que tenien pendent des del primer disc, *Tardes de sol i préssecs* (autoeditat, 2012): "Vam fer un concert en un poblet on casualment hi havia l'Arnau Vallvé, que ens va ajudar a sonoritzar-lo i, després de xerrar una estona, ens va explicar que tenia un estudi de gravació i ens va donar una targeta que vam guardar molt bé".

Si "Crida amb mi" ha estat la cançó escollida per al nom de l'EP, arriba de la mà d'un altre tema, "Brilla salvatge", que han escollit per presentar-lo en un nou videoclip fet amb la tècnica coneguda amb el nom d'*stop motion*, format a partir d'imatges. Realitzat per Martí Montaña i Sara Esteban, en total conté 3.000 instantànies que van capturar al llarg d'un cap de setmana: "Cada segon de videoclip són 12 fotografies estàtiques", asseguren.

Aquesta cançó escalfa motors a l'estiu, i hi introdueixen bases electròniques gràcies a l'ajuda del productor Manel Bach (**DET**): "Parlem del record dels estius al poble i de la -o les- persones que recordem d'aquells anys. A la cançó diem la frase 'Sota l'aigua el teu cos brilla salvatge', perquè és com ens sentim a l'estiu quan ens llancem des d'una roca al mar, i així és com volem sentir-nos sempre".